

Fietsen in de Vercors.

d.d. juli 2008

Een aantal jaren fiets ik, Jo, met mijn jongste zoon, Tim, lange afstanden.

Parijs, Berlijn en afgelopen jaar zijn we van uit Munstergeleen (Zuid-Limburg) in 14 dagen naar Rome gefietst.

Als afwisseling dit jaar een weekje met de racefiets er opuit. Samen met Tim en Dennis (vriend) besloten om naar de Vercors te gaan. Een gebied wat de "grote jongens" misschien niet aanspreekt maar volgens een lid uit onze vereniging; TWC Bergop, een aanrader. De plannen worden gemaakt en er sluiten zich nog 2 personen, Paul en Marc (ook leden van TWC Bergop), bij ons aan.

12 juli vertrekken we richting Vercors waar we in de stroomende regen in hotel Le Marronnier te Rencurel arriveren. De fietsen worden in de stalling gezet en met de koffers snel naar onze kamers. Daarna een uitgebreide kennismaking met Jean-Francois en Caroline, de nieuwe eigenaars van het hotel dat voorheen door 2 Nederlandse stellen werd gerund. Vol enthousiasme vertelt Jean-Francois over de Vercors en de ongelijkheden van fietsen, terwijl Caroline volop bezig is met de voorbereidingen in de keuken. Na een lekker diner en een paar pilsjes vertrekken we op tijd naar bed. De weersvoorspellingen voor morgen zijn niet geweldig, maar een alternatief zit in de pen.

Dag 1: Om 7 uur uit de veren om de gordijnen open te trekken. Zeer zware bewolking. Geen goed vooruitzicht. Na een geweldig ontbijt eerst overleg met Jean-Francois wat betreft het weer. Niet geweldig, en Jean-Francois geeft het advies om met de auto naar Die te rijden (Noordkant Drome). In Die aangekomen komt het zonnetje te voorschijn. Eerst maken we een rondje in het dal met de beklimming van de col de Pennes om vervolgens de col de la Rousset te beklimmen. Na het maken van wat foto's wordt weer snel richting Die gedaald. Als we terug richting Rencurel rijden zien we dat dit alternatief een goede keuze is geweest. Na het nuttige van de welverdiende pasta een moment van rust. Na weer van een geweldig diner te hebben genoten trekken we ons terug in het café om wat te lezen, internet en ... Slaap wel.

Dag 2: Om kwart voor 7 ligt Dennis, ik deel de kamer met hem en Tim, al in bed met zijn benen trap bewegingen te maken. Hij zegt; kijk mijn benen willen alweer fietsen. Maar als we naar buiten kijken zien we de buien al weer hangen. Weer wordt besloten om naar de Drome te rijden met de auto. Nu een rondje vanuit Vercheny (tussen Crest en Die) door de gorges de l'Escharis naar de col Lescou en de col la Chaudière. Hier komt het eerste vloekwerk van Marc tot uiting. Terug bij de auto genieten we na van weer een prachtige tocht. Ook vandaag is ons besluit om naar de Drome te rijden geen verkeerd besluit

geweest. Maar Jean-Francois geeft al aan dat er morgen vanuit Rencurel kan worden gestart. Na weer de innerlijk mens te hebben verwend met pasta kunnen we zelfs even van het zonnetje genieten alvorens we ons gaan opmaken voor het avondeten en de goede dingen erna. Zoals een giga vuurwerk, want het is vandaag de 14de Juli.

Dag 3: De gordijnen hoef je niet open te maken om te beoordelen of het weer goed is vandaag. Het zonnetje maakt de gordijnen open. Geweldig!! Vroeg zitten we al op de fiets, we hoeven immers niet eerst met de auto. Fietsen in de Vercors vandaag via Grds. Goulets naar Pont-en-Royans om vervolgens aan de klim naar Presles te beginnen. Via een lange afdaling naar St. Pierre en een stukje vlak naar Cognin les gorges beginnen we aan de lange klim via de gorges du Nan naar Malleval om uiteindelijk op de top van de col du Mont Noir te komen. Via de col de Romyère dalen we af naar Rencurel. Mijn Garmin geeft 2000 hoogtemeters aan en daarom duidelijk waarom de innerlijke mens naar pasta verlangt. De lieflijke dames Capucine en Camille, vriendinnen van de oudste dochter van Jean-Francois en Caroline en als vakantiewerk de bediening verzorgd, bezorgen ons een heerlijk bordje pasta. Geweldig hoe gedreven ze zijn en altijd met een vrolijke lach.

Dag 4: l'Alpe-d'Huez. Met de auto richting Le Bourg-d'Oisans om vandaag de "Nederlandse" berg te beklimmen. Eerst een aanloopje om de spieren op de warmen en dan de berg met de 21 bochten beklimmen. Na 5 kwartier is iedereen boven m.u.v. Marc. Boven gekomen geeft hij aan dit bergje te hebben beklommen op het buitenblad. Hahaha. Via de col de Rarenne (achterkant) dalen we vervolgens af naar Bge du Charbon. Hier besluiten we om de Lès Deux-Alpes niet meer te beklimmen gezien de tijd. De file op de heenweg heeft hier roet in het eten

gegooid. Maar ook deze berg blijft nog wel even liggen. Dus geen nood.

Dag 5: Deze dag blijven we wederom in de Vercors. Vandaag fietsen we richting Villard-de-Lans door de gorges de la Bourne en vervolgens noordwaarts door het skigebied van Autrans via de col la Moliere. In Rencurel aangekomen fietsen Tim en ik nog verder omhoog naar de top van de col de Romyère. Als of het de gewoonste zaak is worden we wederom verwent met een bordje heerlijke pasta, een koele duik, een paar Affligem en een lekkere barbecue. De uitdrukking "Leven als een god in Frankrijk" komt wellicht hier vandaan.

Dag 6: De laatste fietsdag. Alweer een topper. Vandaag de afdaling door de gorges de la Bourne naar St. Jean om hier vervolgens via de col de Tourniol naar de col de la Bataille te fietsen. Het uitzicht, naar beide kanten, is geweldig. Verder naar de top van de col de la Machine om af te dalen naar St. Laurent-Royans. Hier de zelfde weg terug via Pont-en-Royans en de gorges de la Bourne naar Rencurel. Na het diner wordt nog gezellig bij elkaar gezeten met Jean-Francois, Caroline, Capucine en Camille. De opgenomen tracks (gereden routes)

worden door ons beschikbaar gesteld aan Jean-Francois zodat ook andere hiervan kunnen gebruikmaken. Na afscheid te hebben genomen van Capucine en Camille, welke een fooi zeker hebben verdiend, duiken we om middernacht in bed.

Na een bekend stevig ontbijt wordt ook van Jean-Francois en Caroline afscheid genomen met een stevige handdruk en kussen. Een band is ontstaan. Niet zo vreemd. Een geweldige

fietsvakantie. Liefde op het eerste gezicht !!!

Na 6 weken ben ik, op doorreis naar de Mont Ventoux, 3 dagen met Marieke, mijn partner, teruggedaan naar Rencurel. Ik heb nog enkele ritjes op de fiets gemaakt en daarnaast gewandeld met Marieke. Ook Marieke heeft hier volop genoten van de natuur en alles er om heen. Dus!

Jo Aelmans

